ଶ୍ରୀମତୀ ଶାନ୍ତି ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ

ବନାମ

ସ୍ୱାମୀ ଆଶାନନ୍ଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ

ଡିସେମ୍ବର 20, 2002

[ଆର୍. ସି. ଲାହୋଟୀ ଏବଂ ବ୍ରିଜେଶ୍ କୁମାର ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ :

ୟୁ. ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଅଟ୍ଟାଳିକା (ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ଭଡ଼ା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ, 1972 - ଧାରା 21 (1) (a) - ଉଚ୍ଛେଦ - ଜଣେ ସନ୍ୟାସୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ - ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ସମେତ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କରୁଥିବା କୋଠାର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଆଧାରରେ - ରାୟ ଦିଆଗଲା ଯେ, ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରିସର ଲୋଡ଼ା ଯାଇଛି ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି - ତେଣୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପରିସର ଖାଲି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।

ମକଦ୍ଦମା ପରିସରକୁ ଚାରିଜଣ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କଠାରୁ ଖାଲି କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1- ମକଦ୍ଦମା ପରିସରର ମାଲିକ, ଯିଏ ଜଣେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ, ତାଙ୍କନର କୋଠାଘରକୁ ଭାଙ୍ଗି ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବାରୁ ୟୁ.ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଅଟ୍ଟାଳିକା (ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ, 1972 ର ଧାରା 21(a) ଆଧାରରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଚାରିଜଣ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆବେଦନକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପୂର୍ବାଧିକାରୀ ଜଣେ । ଏକ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଏକ ସତସଙ୍ଗ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ସହିତ ଏକ ଆବାସ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛେଦ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଧର୍ମୋପଦେଶ ଦେବେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛେଦକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଚାରି ଜଣ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ ଘର ଖାଲି କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ, ବିଧବା ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ପୁଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରିସର ଖାଲି କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଉଛି ତାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା **21 (1) (a)** ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସେ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :1.1.ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରିସର ଖାଲି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି, ତାହା ୟୁପି କୋଠା (ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ଭଡ଼ା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ, 1972 ର ଧାରା 21 (1) (a) ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସେ ନାହିଁ। ଧାରା 21 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ(a) ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଘରମାଲିକ ନିଜେ ଆବାସିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ବୃତ୍ତି, ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦଖଲ ପାଇଁ ଭଙ୍ଗା ଏବଂ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ । 'ବୃତ୍ତି, ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ଏଥିରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯେଉଁଥିରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ/ଅଥବା ଲାଭଦାୟକ ଭାବରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିପାରିବେ।

1.2.ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଏହା ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା - ଜମିଦାର ଜଣେ ସନ୍ୟାସୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଧନ୍ଦା ହେଉଛି ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ଏବଂ ଧର୍ମପ୍ରଚାର ସମେତ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏବଂ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା । ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ବ୍ୟାବସାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପରି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କରୁଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ନାହିଁ, ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ପାଇଁ ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାଲି କରାଯାଇଥିବା ପରିସରକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହାର କୌଣସି ଅପବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନାହିଁ। କୋଠାର ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ ପୂର୍ବରୁ ଖାଲି ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଏହା କୋଠାର ଏକ ବହୁତ ଛୋଟ ଅଂଶ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଖଲରେ ରହିଛି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଖାଲି ନକରନ୍ତି, ତେବେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 633/2002 ।

1998 ମସିହାର CMWP ସଂଖ୍ୟା 24833ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 13.7.2000 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. ପି. ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ଚୌହାନ, ସୁଶ୍ରୀ ରଶମ ଜାନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁବ୍ରତ ଶର୍ମା, ଡକ୍ଟର (ଶ୍ରୀମତୀ) ବିପିନ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲୋକ ସିଂହ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଆର୍. ସି. ଲାହୋଟି - ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ପରିସରଟି ତୀର୍ଥ ନଗରୀ ହରିଦ୍ୱାରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଅଟ୍ଟାଳିକାର ଅଂଶବିଶେଷ । ଏହି ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଚାରିଟି ଭଡାଟିଆଙ୍କ ଦଖଲରେ ରହିଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ସ୍ୱାମୀ ଆଶାନନ୍ଦ, ଯିଏ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଜମି ମାଲିକ-ମାଲିକ, ୟୁପି ସହରାଞ୍ଚଳ କୋଠା (ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ଭଡ଼ା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ, 1972 ଧାରା 21 (1) (a) ଅନୁଯାୟୀ ଉପଲବ୍ଧ ଆଧାରରେ ସମସ୍ତ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସମସ୍ତ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତିନି ଜଣ ଭଡାଟିଆ ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ପରିସର ଉପରେ ଜମିଦାର-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେଇଛନ୍ତି । ଭଡାଟିଆଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୀଲ ଚନ୍ଦ୍ର, ଯିଏକି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଚାରାଧୀନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମରିଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଧବା ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଦୁଇ ପୁଅ ଯଥାକ୍ରମେ ଦୁଇ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଔପଚାରିକ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ମାମଲା ଏବଂ ଯାହାକି ତିନୋଟି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ସେ ଜଣେ ସନ୍ୟାସୀ । ତାଙ୍କର ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବା ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ରୀତିନୀତି କରିବା । ସେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ। ନିକଟ ଅତୀତରେ, ତାଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ସେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ହରିଦ୍ୱାରରେ ରହିବାକୁ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପରିସରରେ ରହିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆବାସ ସହିତ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହି କୋଠାକୁ ଭୌତିକ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ପୂଜା କରୁଥିବା ପ୍ରଭୁ କୃଷ୍ଣଜୀ ଏବଂ ଭଗବାନ ଶିବାଜୀ ମହାରାଜଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ରହିବ । ସେଠାରେ ଏକ ସତସଙ୍ଗ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ରହିବ ଯେଉଁଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଧର୍ମୋପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଦେବତାଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସେଠାରେ

ଏକ ପୂଜା କୋଠରୀ, ଏକ ଭଣ୍ଡାରଘର ଏବଂ ଏକ ଶ୍ରୀଙ୍ଗାର କୋଠରୀ ରହିବ । ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା ଅତିଥିମାନେ ନୂତନ ନିର୍ମିତ ପରିସରରେ ରହିବେ । ଘଟଣାକ୍ରମେ, ସେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଜୀବିକା ଅର୍ଜନ କରିବେ ।

ଆବେଦନର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଧାର୍ମିକ ନ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯଦିଓ ନ୍ୟାସ ଦଲିଲ ମକଦ୍ଦମା ପରିସରକୁ ନ୍ୟାସରେ ନ୍ୟସ୍ତ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ନାହିଁ । ନ୍ୟାସ ଦଲିଲ କେବଳ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସଂକଳ୍ପକୁ ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ।

ଧାରା 21 (1) (a) ରେ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି :-

"21. ଭଡାଟିଆଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା କୋଠାର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ- (1) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ସେହି ସପକ୍ଷରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ, ଭଡାଟିଆ ଅଧୀନରେ ଥିବା କୋଠା କିମ୍ବା ଏହାର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶରୁ ଜଣେ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ବେଦଖଲି କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ, ଯଦି ସେ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଧାରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି, ଯଥା

(a) କୋଠାଟି ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଏହାର ବିଦ୍ୟମାନ ରୂପରେ କିମ୍ବା ଭାଙ୍ଗିବା ପରେ ଏବଂ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୂତନ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ, ସେ ନିଜେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପରିବାରର କୌଣସି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ ପାଇଁ, କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଏହା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଛି, ଆବାସିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ବୃତ୍ତି, ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ଜମି ମାଲିକ ନ୍ୟାସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାତବ୍ୟ ନ୍ୟାସର ନ୍ୟାସୀ ଅଟନ୍ତି ।

XXX XXX XXX XXX

ଭଡାଟିଆ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଏକକ ଉପସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରିସର ଖାଲି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି ତାହା ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସୁନାହିଁ । ଆମେ ସହମତ ନୁହେଁ । ଉପରୋକ୍ତ ଖଣ୍ଡ (a) ବହୁତ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ । ଘରମାଲିକ ନିଜେ ଆବାସିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ବୃତ୍ତି, ବାଣିଜ୍ୟ

କିମ୍ବା ବୃତ୍ତି ପାଇଁ ଦଖଲ ପାଇଁ ଭଙ୍ଗା ଏବଂ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ । 'ବୃତ୍ତି, ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବୃତ୍ତି' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ଏଥିରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ/ଅଥବା ଲାଭଦାୟକ ଭାବରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିପାରିବେ । ଏହା ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଜମିମାଲିକ ଜଣେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବୃତ୍ତି ହେଉଛି ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବା, ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଏବଂ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା । ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ବାଣିଜ୍ୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଭଳି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ଏହା ରହିଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ପାଇଁ ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାଲି କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ପୁନଃଭଡ଼ା ଦିଆଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା ତାହାର କୌଣସି ଅପବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନାହିଁ । କୋଠାର ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ ପୂର୍ବରୁ ଖାଲି ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଏହା କୋଠାର ଏକ ବହୁତ ଛୋଟ ଅଂଶ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଖଲରେ ରହିଛି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଖାଲି ନକରନ୍ତି, ତେବେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଉତ୍ତରଦାତା -ଜମିମାଲିକଙ୍କ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ବେଦଖଲି କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଆମେ କୌଣସି ଅଦୃଢତା ପାଉନାହୁଁ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । ତେବେ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଜିଠାରୁ ଚାରି ମାସ ସମୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଆଜିଠାରୁ ତିନି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦାଖଲ କରିବା ଅଧୀନରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ପରିସର ଖାଲି କରିବେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା-ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବେ।

K.K.T. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।